

HM-DYSTURIN

FØROYAR-BELGIA

At kalla hvør einasti belgiari, tú tosaði við á Svangaskarði ella yvirhøvur undan dystinum, spurdi eftir einum spælara – tí heimskenda topphúgvumanninum, ið higartil hevur vart føroyska landsliðsmálið í at kalla allari EM-kappingini og aðrar dystir við.

Men nú var tað Kaj Leo Johannesen, ið vardi málið, og tí kom hann eisini sera væl frá.

Eisini tað lögdu belgisku áskoðararnir til rættis: »Vit vistu, at tit høvdu ein góðan málmann, men nú hava vit sæð, at tit hava fult av teimum, meðan tað kanska ikki er so nógv úti á vøllinum.«

Teirra orð – í hvussu er kann eingin fílist á málverjan í dystinum mikukvøldið. Og kortini...tað ger hann sjálvur:

Sjálvkritiskur

»Ja, tá ein spældir á einum landsliði, má bæði rós og rís til, og ein eigur at rokna við at fáa viðmerkingar,« sigur Kaj Leo. »Eg skal so í hvussu er sjálvur vera fyrstur at taka alla ábyrgdina á meg fyrri tað fyrsta málið, teir fingi. Eg fór út, og bóltin fekk ikki fatur á, so málið stóð gapandi tómt, tá belgiarinn setti høvðið á bóltin.«

Kaj Leo: Tað er so gott at vera heitur

Landsliðsmálverjin spældi ein sera góðan dyst mikukvøldið á Svangaskarði, hóast hann átekur sær 100 prosent av ábyrgdini fyri fyrsta málið, ið kom eftir ein sokallaðan 'Kaj-túr'. »Sjálvkritikkur skal eisini til,« sigur hann

Annars er Kaj Leo – sum vera man – vælnøgður við dystin og eisini sín egna innsats sum heild. »Dysturin var góður, og saman við dystinum móti Noregi, haldi eg hetta var ein av mínum bestu royndum á landsliðnum, og nú byrjar ein at kenna seg væl í føroyska landsliðsmálinum – nakað tað sama sum í HB-málinum, ið eg á ein hátt kenni, at eg eigi. Men tað skal ein nú heldur ikki dúva uppá, men har royna at gera sít besta, so ein kann hava uppið á vera standandi har.«

Gott at vera heitur

Eins lítið og nakrir av hinum føroysku spælarnum tóktust vera serliga imponeraðir av belgiarunum, er Kaj Leo tað: »Teir høvdu nokk so nógv skot eftir jørð, men lítið av tí var serliga vandamikið, og eg hevði ikki trupulleikar av teimum royndunum. Eisini hevði eg roknað við, at Enzo Scifo fór at skjóta meira, enn hann gjørdi.«

Men hóast Scifo kanska ikki skjeyt so nógv, lóddi hann óført, og meginparturin av belgiska spælinum gekk gjøgnum hann á miðvøllinum, so kortini vóru tað aðrir, ið royndu seg, og serliga í seinna hálvleiki

slapp Kaj Leo onga løtu at standa fyrri einki.

»Har var alla tíðina nóg mikið at gera, og tá kennir ein seg eisini best, tí tá tú ert heitur, ert tú eisini betur fyrri og hevur betri tamarhald á tínum egna spæli,« sigur Kaj Leo. »Um tú hevur lítið at gera og stendur kaldur, kann tað koma tær aftur um brekku, um bráðliga er brúk fyrri tær.«

Hann sigur eisini, at tað, at hetta í roynd og veru var fyrstu ferð, hann veruliga hevur fingið kjansin í føroyska málinum, gjørdi, at hann kendi seg meira tryggan í málinum.

Bjóðaðu seg ikki til

Í seinna hálvleiki fílist hann tó á, at spælarnir vóru ov fáir, ið veruliga bjóðaðu seg til, eitt nú tá útspælið frá málmanninum kom.

»Millum annað fóru fleiri av útspørkunum hjá mær út á miðjuna, men har var sjáldan nakar, ið bjóðaði seg til, og ofta kundu menn standa kanska bert einar fimm metrar frá, har bólturin kom, uttan at teir royndu eftir honum. Tá var frægari afturi í verjuni, har serliga Jan Dam og Allan Mørkøre fleiri ferðir royndu at plasera seg so, at eg kundi rulla teimum bólt-

in, fyrri annaðhvørt at fáa hann aftur, ella so teir kundu fara avstað við honum og royna at byggja eitt sindur av spæli upp.«

Eisini Kaj Leo hevur alt tað besta at bera áskoðarafjöldini, ið veruliga stóð royndina til UG. »Við so góðari uppbakking frá fjöldini, ið situr uttanfyri, er tað stuttligari at spæla, og eisini kennir ein seg betur á heimavølli, tá ið áskoðararnir soleiðis gera vart við seg og royna at stuðla, tað teir kunnu.«

hj.